



ระเบียบกรมราชทัณฑ์  
ว่าด้วยการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้าม และเงิน  
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้าม และเงิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๑๐ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบกฎกระทรวงฯ ออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ข้อ ๔ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๑ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการดำเนินการกับสิ่งของต้องห้ามและเงิน พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือหนังสืออื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ การดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดซึ่งมีโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๑๐ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ให้เรือนจำ ทณฑสถาน สถานกักขัง และสถานกักกัน แล้วแต่กรณี ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษแก่ผู้กระทำความผิด ตามกระบวนการฟ้องคดีในทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและนำสิ่งของต้องห้ามและเงิน ตามกระบวนการฟ้องคดีในทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและนำส่งสิ่งของต้องห้ามและเงิน อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เป็นของกลางในคดีอาญาแก่พนักงานสอบสวนตั้งแต่นั้นขึ้นการร้องทุกข์กล่าวโทษเพื่อขอให้ศาลสั่งริบเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๕ การที่ผู้บัญชาการเรือนจำ หรือผู้อำนวยการทัณฑสถานได้ดำเนินการและลงโทษทางวินัยแก่ผู้ต้องขัง ซึ่งกระทำความผิดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ โดยไม่มีการดำเนินคดีทางอาญากับผู้ต้องขังที่กระทำความผิด ให้มีการดำเนินการเพื่อให้สิ่งของต้องห้ามและเงินตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

(๑) กรณีเป็นสิ่งของต้องห้าม อันเป็นทรัพย์สินของผู้ต้องขังให้ดำเนินการริบให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยเหตุที่นำทรัพย์สินซึ่งเป็นสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต ตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๓๙ โดยจัดทำทะเบียนคุมสิ่งของต้องห้ามส่งคลังตามวิธีปฏิบัติราชการปกติทั่วไป ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง) หลังจากครบหนึ่งปี

(๒) กรณีเป็นเงินไม่ว่าจะนำเข้ามาโดยผู้ต้องขังหรือนำเข้ามาโดยบุคคลอื่นซึ่งเงินนั้นถือเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้ดำเนินการแก่เงินให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยจัดทำทะเบียนคุมเงินส่งคลังตามวิธีปฏิบัติราชการปกติทั่วไป ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง) ถ้าทราบตัวเจ้าของให้ส่งหลังจากครบหนึ่งปี ถ้าไม่ทราบเจ้าของให้ส่งภายหลังห้าปี

ข้อ ๖ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ มาตรา ๑๐ หรือพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ และไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดได้ ให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกผลการสืบสวนโดยละเอียด พร้อมทั้งจัดทำบัญชีสิ่งของต้องห้าม และเงินที่ตรวจพบและยึดได้จากการกระทำความผิดโดยดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีเป็นสิ่งของต้องห้ามประเภทยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท สารระเหย ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม เฮโรอีน มอร์ฟินหรือของเสพติดให้โทษอย่างอื่นในทำนองเดียวกัน หรืออาวุธ เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน อันถือได้ว่าการทำหรือมีไว้ซึ่งสิ่งของดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย หรือ

กรณีเป็นสิ่งของต้องห้ามประเภทอื่นหรือกรณีเป็นเงิน ซึ่งสิ่งของต้องห้ามและเงินนั้นได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามกฎหมายอื่นด้วย

ให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษตามกระบวนการฟ้องคดีในทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และนำสิ่งของต้องห้ามและเงิน อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เป็นของกลางในคดีอาญา แก่พนักงานสอบสวนตั้งแต่ ในชั้นการร้องทุกข์กล่าวโทษเพื่อขอให้ศาลสั่งริบเป็นของแผ่นดิน

(๒) กรณีมีใช้สิ่งของต้องห้าม และเงินตาม (๑) ให้จัดการกับสิ่งของต้องห้ามและเงินซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ที่ต้องตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนี้

ก. จัดทำทะเบียนคุมทรัพย์สิน

ข. ถ้าสิ่งของต้องห้ามเป็นของเสียง่าย หรือถ้าชำรุดจะเป็นการเสี่ยงความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สินนั้น ให้เอาออกขายทอดตลาด แต่ก่อนที่จะขายให้จัดการบันทึกรายการสิ่งของต้องห้ามไว้โดยละเอียด เมื่อขายแล้วได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ถือไว้แทนตัวสิ่งของต้องห้าม

ทั้งนี้ ให้ส่งสิ่งของต้องห้ามและเงินคลังตามวิธีปฏิบัติราชการปกติทั่วไป ให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ (กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง) หลังจากครบห้าปี

ข้อ ๗ การเก็บรักษา การขายทอดตลาด หรือการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งของต้องห้ามและเงินให้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎหมายข้อบังคับและระเบียบแบบแผนของกระทรวงการคลังอีกส่วนหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) ชาติชาย สุทธิกลม  
(นายชาติชาย สุทธิกลม)  
อธิบดีกรมราชทัณฑ์